

[Kaj Andresen.]

gende fra flertallets og gående ud på, at der skulle kunne gives to fribefordringer. Dette spørgsmål er blevet fremført af mit parti under udvalgsbehandlingen i det andet høje ting, uden at man dog er nået til nogen endelig løsning af det. Jeg har bemærket de udtalelser, der er faldet ved anden behandling af sagen, og jeg har forstået, at den højtærede minister vil være villig til at søge at finde frem til en løsning af dette problem gennem selve jordemoderlovgivningen, således at der derigennem kunne skabes mulighed for et besøg på et tidligere tidspunkt under svangerskabet, f. eks. i den 33.—34. svangerskabsuge.

Under henvisning hertil, og idet jeg udtaler min tro på, at en sådan løsning må kunne findes, skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Krogh: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag.

Det nye, der i sin tid ved gennemførelsen af loven om svangerskabshygiejne blev gennemført, var, at svangerskabsundersøgelser kunne foretages uden bekostning for vedkommende selv. Den tilføjelse, loven får, hvis den foreslåede ændring vedtages, vil betyde en yderligere udbygning af loven. Det kendte ord om, at det er bedre at forebygge end at helbrede, vil netop ske fyldest gennem vedtagelse af det foreliggende lovforslag.

Vi tror, bestemmelserne vil vise sig heldige både for de fødende kvinder, for hjemmet og for de kommende slægter, og selvom vi principielt må stille os meget forbeholdne overfor en udvidelse af fribefordringen, tror vi, at anvendelsen af det anslåede beløb på omkring 200 000 kr. til dette formål ikke alene vil være forsvarlig, men at beløbet muligvis, helt eller delvis, vil blive sparet igen for samfundet derigennem, at antallet af fødselskomplikationer vil gå ned og de deraf følgende sygehjælpsudgifter falde.

Vi anbefaler derfor lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Erna Sørensen: På mit partis vegne skal jeg tiltræde det fremsatte lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Også jeg vil anbefale at stemme for lovforslaget.

Den højtærede minister understregede, at lovforslaget var fremkommet på initiativ af udvalget vedrørende fødselshjælp, og antydede, at der snart kunne ventes andre lovforslag, som stammede fra dette udvalg,

til folketinget. Det hilser jeg med glæde. Det udvalg har nu siddet, jeg tror i fire år, og det eneste, man har fået fra udvalget, er et forslag vedrørende jordemødrenes stilling. Jordemødrenes stilling har efter min mening længe trængt til forbedring. Jeg har en ganske særlig sympati for jordemødrene; det er et folkefærd, som er i så nær kontakt med livet. Jordemødrene må ofte gå ud under hårde forhold, og jeg synes absolut, det er rimeligt, at de får deres lønmæssige stilling forbedret. Jeg har imidlertid meget stærkt savnet at høre noget mere fra dette udvalg, for det blev jo netop nedsat med henblik på at tjene de fødende kvinders interesser. På dette område melder sig mange store spørgsmål, således problemet om fødsel i hjemmet og fødsel ude. Det er stadigvæk sådan, at altfor mange kvinder savner adgang til at kunne føde udenfor hjemmet på betryggende måde. Jeg ville derfor hilse med glæde, om man snart hørte noget mere fra dette udvalg.

Petra Petersen: Jeg har flere gange fra denne talerstol givet udtryk for det beklagelige og det forkerte i, at de love, rigsdagen vedtager med henblik på at hjælpe og støtte befolkningen — mange gange for at hjælpe folk i det daglige besvær, de nu engang har —, ikke altid bliver udnyttet. Desværre er det ofte sådan, at det er kommunernes uvilje til at gennemføre lovene, der er årsagen; men det kan også ofte ligge deri, at befolkningen ikke har kendskab til disse love. Det er mit indtryk, at loven om helbredsundersøgelse under svangerskab ikke er blevet udnyttet i den udstrækning, som det kunne forventes. Ministeren siger nu, at der har været nedsat et udvalg, og at der er kommet en betænkning. Den betænkning har jeg ikke set. Jeg ved ikke, om det er mig, der har været uopmærksom, eller om den i det hele taget har været omdelt til tingets medlemmer. Jeg har indtryk af, at heller ikke denne lov, loven om svangerskabshygiejne, bliver udnyttet, som den skulle. Årsagen kan være den, at kvinderne ikke har kendskab til loven og ikke rigtig forstår, hvad loven betyder for dem selv og for barnet, og hvad den betyder med hensyn til selve fødslen. Jeg mener, at her burde man sætte en propaganda ind; det er vel det eneste, der kan hjælpe med til at give befolkningen kendskab til disse love. Jeg tror, der er altfor mange, som ikke kender dem. De kvinder, som bor på landet, hvor afstandene er store, og hvor der ikke findes befordringsmidler, er i høj grad handikappet, når det gælder adgang til svanger-